

udtalt mig saa utydelig, men det skulde gjøre mig ondt, hvis jeg havde givet den ærede Minister Grund til at opfatte min Udtalelse, som om jeg ikke havde Tillid til ham. Ivertimod, hvad der er mig om at gjøre at faae sagt, er, at ikke alene jeg for min Part, men enhver Underordnet har den fulde Tillid ikke blot til den nærværende Minister, men ogsaa til de tidligere Ministre, at Enhver har stræbt at gjøre, hvad han kunde, for at skaffe ikke blot de høiere Stillede, men ogsaa, og især de Underordnede, saa god en Stilling som muligt. Hvad jeg udtalte, var, at det vilde være Skade, naar det skulde faae det Udseende, som om vore Forsatte ikke kunde bringe det frem, der ad anden Veie er kommet frem. Det er nedbrydende. Det er det, jeg har talt om; men, Gudskelov! jeg tør med Sikkerhed udtale, at der overalt er en saadan Tillid til de Forsatte, at man er fuldt overbevist om, at de have gjort, hvad de have kunnet.

W. Petersen: Eigeoverfor den ærede Minister skal jeg blot tillade mig at gjøre en lille Indvending. Naar han siger, at der ingen militære Personer er udenfor Kjøbstæderne, saa er der jo dog for det Første de pensionerede Militære, og af dem er der vist adskillige; men jeg tror ogsaa, at der er tjenstgjørende Militære, som bo udenfor Kjøbstæderne. Jeg skulde tage meget feil, om der ikke fra enkelte Garnisonsbyer er klaget over, at nogle enkelte høiere Officerer, uaftet Kjøbstæderne maa betale for at have Garnison, have taget Bolig udenfor Garnisonsbyen, og altsaa blive beskattede af Nabokommunen. Jeg tør ikke bestemt sige, at der er indgivet Klage derved, men det er blevet mig fortalt, at det er saa, og hvad jeg med Bished kan sige, er, at i Odense har man vidst, at Folk af Underofficersklassen boede udenfor i Nabofognene, uden at Odense dog har villet gjøre noget større Numer ud af den Historie. Naar den ærede Minister oplyste, at Statteprocenten udenfor Kjøbenhavn næsten overalt er over 2 pCt., og intet Sted under 2 pCt., saa hidrører dette ganske simpelt fra, hvad jeg meddelte, at man i Kjøbstæderne ligner den største Del af Skatterne paa Formue og Leilighed og den mindste Del paa Grunden, og at det Omvendte er Tilfældet i Kjøbenhavn. Men, naar den ærede Minister til Slutning sagde, at han havde opfattet Lovforslaget saaledes, at § 3 naturligvis strax maatte træde i Kraft, saa snart Loven var emaneret, med Hensyn til Skatter, der ikke ere opkrævede eller betalte, saa er det netop den Side af Sagen, hvortil jeg maa nedlægge Forvaring. Det gaar ikke an saaledes midt i et Skatteaar at sige til en Kommune: Nu skulde de Skatteydende, hvem der ved Begyndelsen af Skatteaaet paalignedes et Beløb, være frie for at betale det, da de ved Loven ere fritagne derfor; saa maatte jo hele Repartitionen forandres, og det Minus, der derved vilde opstaa, fordeles paa de Andre,

og det er en Operation, som er meget besværlig at gennemføre. Jeg skal derfor indtrængende bede om, at, hvis denne Bestemmelse skal gennemføres saaledes som den lyder, det da i alt Fald ikke sker før 1ste Januar 1874.

Strup: Den ærede Krigsminister gjorde gjældende, at, da Ophævelsen af den tidligere Skattefrihed var kommen tilstede gjennem en militær Lønningslov, var det fuldstændigt korrekt, om den nu blev modificeret ved en militær Lønnings-tillægs-Lov; men jeg skal gjentage, hvad jeg udtalte før, at, ligesaa vist som Loven af 6te Juli 1867 er ældre end Loven af 25de Juli 1867, ligesaa vist er Skattefriheden for det største Antal af Landets Kommuner hævet for de Militære, før den militære Lønningslov udkom. I Loven af 6te Juli 1867 § 21 siges det udtrykkelig, at Enhver, der boer i en Kommune, uden nogenformelt Undtagelse, paalignes der Stat efter Formue og Leilighed. Jeg maa altsaa fastholde, hvad jeg udtalte før, at det forekommer mig fuldkommen utilstedeligt at forandre de store organiske Love, at lade dem springe i Stumper og Splinter gjennem tilfældige Bestemmelser, der komme ind i Love, som ikke have det Allermindste med disse organiske Love at bestille. Man kan sige, at dette er en ringe Bestemmelse, og at den maaffe ikke vil have lang Varighed. Det er for mig aldeles det Samme. Thi derved er Tjenbrudt, derved er der givet et Præcedens for at behandle eller mishandle de store organiske Love paa en saadan Maade. Jeg behøver vist ikke at værge mig mod en Misforstaaelse som den, at jeg ikke skulde være meget villig til at lade de militære Embedsmænd tilflyde den Begunstigelse, som er tilsigtet gjennem § 3. Men jeg maa gjentage og atter gjentage, at det, at lade dem tilflyde Begunstigelse paa den Maade, her er angivet, er i den Grad urigtigt, at det vilde nøde mig til at stemme mod Loven i dens Helhed, naar en saadan Bestemmelse blev staaende. Hvad den Righed angaar, der vil komme tilstede gjennem Bestemmelsen, maa jeg gjentage, at, da Paragrafen kun siger, at den kommunale Stat ikke maa overstige visse Procenter af Tjenesteindtagten, saa er der aldeles ikke nogen Garanti for, at der kommer Righed tilstede; thi i een Kommune er maaffe hele Tjenesteindtagten skattefri, og i en anden Kommune er maaffe hele Tjenesteindtagten skattepligtig; det beror ganske paa, hvilken Skatteskala man bruger i de forskjellige Kommuner. Det forekommer mig, at, naar man vil søge at sikkre disse Embedsmænd i de Tilfælde, hvor de blive kommanderede bort fra Kjøbenhavn, mod at komme til at betale i Kommunestaf af deres Tjenesteindtagt Mere, end de betale her paa Hovedgarnisonspladsen, saa maa Bestemmelsen ligefrem lyde derpaa, at, hvad de betale ud over, hvad de vilde være komne til at betale i Kjøben-